

საქართველო

№ 7 (128) 5 3 3 0 ლ 0 1968

— ამხანაგებო! ჩვენი პირველი ტრაგედია ის
არის, რომ თანამედროვე პიესები არა გვაძვს! ჩვე-
ნი მეორე ტრაგედია ის არის, რომ მაყურებელი
არა გვყავს...

— აგაშენა ღმერთმა! ორი ტრაგედია კი უნდა
გვეყოს ერთ სეზონზე!

გვარმა პალტოში ჩატყო ცხვირი.

— ვა, მა პლანი შენი შაურით შავსორული — მომახალა მან სა-კოდ არგუმენტირებული პასუ-ხი.

ერთი კი წავიფაქსურე, მაგრამ, ეტყობა, ნამეტანი მომივიდა და ხემს წინ მდგომა მინდილისანძა ნიდაყვი მუცელში კარგა ზორბად მითავაზა:

— ხამი ხარ, ვიღაცა ხარ, სლი-უნტია! — დაუმატა გაბოროტე-ბით.

გაშრი კაცი. დაგაჭირე ენას პილი და წინ გასვლა მოვინდომე.

— სერელინაში რა არისტოკრა-

ტებივით დგახართ, ცოტა გაიარ-გამიარეთ! გიგების ბალონცა ვის გინდა, სლედუშიჩე იქნება! — განაგრძობდა ქაქანს კონტუქტო-რი.

ცოტა სიცარიელე რომ დავი-ხელო, მომაკედვით გვიდვით წა-ვიყელყელავე, მაგრამ უკანა ფე-ხი ვეღარ დავითორი და მას პლი-სეციასავით, „ლასტოჩქას“ პოზა-ში გავშეშრდა.

— რა სიძრით ნაშონი დედე-რონის ჩულქი გამინა ამ უპატ-რონომ, შენ გაიმწარდა სიცოცხ-ლე! — გაწიწებრდა ტუჩმოთხებ-ნული ქალიშვილი.

— ამანე მეტი რაღა უნდა გა- ხოლმე:

მიმწარდეს-მეთქი, — ამოვილულლუ-ლე ძლიერს და ბოდიში მოვუხადე. ამასობაში ტროლების ჩემი სახლის გაჩერებას მიუხელოდ როცა ჩამოვედრო, მხოლოდ მაშინ შევამჩნიო, რომ პალტოშე ყველა-ლილი ერთანად დაწყვეტოლდა და დილით გატკიციებული შარ-გალი ისე დაჭმუქნდა, საქალა-ლე ურჩიდან ამოღებულ ჰგვივა-ლელში მუშაბა და ერთ-ერთი უფროსა აეტობუს-ტროლების გა- ბის, რომლითაც იგი, ოურმე-როგორც ამბობეს არასოდეს დაი-არება.

— რამ გაგატიალა ასე, შე კა-ცო ქოზეფინას ქმარს მაიც შე-ხედე, რაცა თმის ღერიდა ფეხის ფრჩხილებაშიც დაუთოვებული და-იარება სამსახურში!

ეს, ჩემმა ცოლმა არ იცის, თო-რებ მე კი ვაცი მავის მიწეზი, და იქვენც მანდა საიდუმლოდ გითხ-რა: უოზეფინას ქმარი ქალაქის სამგებელი ტრანსპორტის სამარ-ტოელში მუშაბა და ერთ-ერთი უფროსა აეტობუს-ტროლების გა- ბის, რომლითაც იგი, ოურმე-როგორც ამბობეს არასოდეს დაი-არება.

გურამ სამსონაძე

ქარა აიკონ

ავთონაშვილი ისეთი სივაზროვე იყო, რომ კონდუქტორს აზრადაც არ მოსვლია მგზავრე-ბისათვის წინ წინება ეთხოვა.

მიუხედავად ამისა, ავტობუსი თავს ისე ხრიდა ყველელი შემცდური მაზარის წინაშე.

თითქოს შაურიანებს კრეფლა გაზახე. ჩემს წინ მოსუცი ქალი იღგა და აკანივით იტწეოდა. რატომაც მისოვის დაგილის დთ-მობა ვერავის „გაებედნა“. უცემ ავტობუსი და-მუხხუჭდა და ლანძღვა, რომელიც ჩემი პირი-დნობუნდა მარცხლი, გარემო დოსიმა. „ვინ-მე ხომ არ გაიტანა!“ — შეშთოთდა ხალხი. სა-ბერიეროდ — არა. ავტობუსი მოვრალი კაცი მომბოლდა და, გინებასთან ერთად, დამარტებუ-ლი ლვინის უსიამოვნო სუნი შემოიტანა.

ავტობუსი გარდაიქმნა. ყველაზ გალიმა, ვი-ლაცმ სასწრაფო დაუთმო ადგილი. მთვრალი დაჭდა და მძღოლს ნება მსუცა, მანქანა ადგი-ლიდან დაეძრა. მისუცება ქლმა რაღაც ის თქმ-დაპირი: „მე რომ არ დამიტერ აღგ?...“

სატყვა უცებ შეაწევეტინება: „რა მოხდა, კაცმა დალია, ვის არ დაულევია“. უნდა ისეთი რეალისტი არ გინების უფრო-სი ბალიან გაიცი ვინებ იყო. მე საემაოდ კარგ მუშაკად ვითვლებოდი, მაგრამ მისგან მხოლოდ ერთხელ გავიგონე მაღლობა, ისიც მაშინ, როცა დღეგრძელობა უსურვე ცხვირის დაცემინები. დროს. ერთ დღეს, როცა კაბინეტში დამიბარა და, იმის მავირაც, რომ ჩემთან ეღაბარა. ქალალდებს დაუწყო ქექვა, თოხში დაუკითხა-ვად შემოვიდ კაცი... და, მასთან ერთად, ის უსიამოვნო ლვინის სუნი...

— რატომ არ მომეცით პრემია? — მუშტი დაარტყა მან მაგიდას.

თმები ყალყუჩე დამიღვა, თვალები დაკეუპე. ახალი საშინელება უნდა მომხდარიყო, მაგრამ...

— დაწყნარდით, მეგობარი რომ აგდელ-ვათ? დაბრანანდით! — დირექტორმა გაიღიმა და ჩილი სკამი შესთავაზა.

— ახლავე! აღო საგეგმოა! მე ვარ! ვინ მოგცათ უფლება, პრემიის გაერეშე დაგრივებინათ ჩემი თანამშრომელი? რაო, რაო? არ-კითარი! ახლავე გაეცით პრემია! — დირექტორ-მა ყურმილო დაკიდა და ყურებამდე გაიღიმა.

— ყველაფერი წასრიგშია, ახლავე ჩემი მანქანით წაიყვანეთ. სახლში!

ამას წინათ მაღაზიში კერცხებს ჰყილდნენ, მაგრამ ისეთი რიგი იღგა, ხელი ჩაგინიე და უკან გამოვბრუნდა. ქუჩაში რომ გამოვედი. ერთ-ერთი სასაუზმილან ნაცნობი სუნი მეცა. უცებ თვეში გამიელვა: კი მაგრამ, მეც ხომ...

მერე მაღაზიში უცველი და... „მიეცით კაც-კვერცხი! ხომ ხედავთ!.. გზა მიეცით დაამიანს!“

ანდრო პოპოლია

ვაჩი ვაჩელის თავგადასეკალი

თბილი ადგილი

ვაჩი ვაჩელის დირექტორად დანიშნეს. მასთან იმ დღესვე გამოცხადდა ნაცნობი კომი-ნატორი:

— სადმე თბილ ადგილზე მომაწყვეტ!

ვაჩიმ უარი ვერ უთხრა და... ორთქლის საქვაბის უფროსად დანიშნა.

პროექტი

ვაჩი სამართველოში გამოიძახეს და უთხრეს:

— სასწრაფოდ უნდა შეადგინოთ მშენებლობის პროექტი. რამდენი ხანი დაგჭირდება?

— ექვსი თვე.

— თუ ჩვენც დაგეხმარებოთ?

— მაშინ ექვსი წელი, — მიუგო ვაჩიმ.

საპარიტახეორიზო

— როგორ გაგარსოთ? — ჰკითხა პარიტახერმა ვაჩიმ.

— ისე, რომ დღეს სხვა პარიტახერთან აღარ მომისდეს მისვლა, — მიუგო ვაჩიმ.

გულწილელი რჩება

— ჩალი მინდა შევირთოთ და რაზე ველაპარაკო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— პირველი სიყვარულის უმანკოებაზე.

— ორეგონ არის განათხოვარი.

— მაშინ შენს კრეტინობაზე, — მიუგო ვაჩიმ.

როგორილი

— როგორი დედოფლაში? — ჰკითხა სახიძმო ვაჩიმს სუფრაზე.

— გადრაკის დედოფლალივით არის: ყველა მიმართულებით ყველაფერს ანადგურებს, — მიუგო ვაჩიმ.

რა ჩალა აჩვი გაისცრს

— ვაჩი ჭიდას გესწრებოდა. ერთმა მოჭიდავემ მეორე წამოიკიდა, მოიქნია და ისე და-ანარცხა ძირი, კინალამ სული გაუცროთხმინ.

— აა, რა ძალა აქვს მაისურს, — მიუბრუნდა ვაჩი ერთ მაყურებელს. — ახლა მაგას ჩვეუ-ლებრივი ტანსაცმელი რომ ცმოდა, ხომ ჩასვანენ?

გიგა გახვილაპაში

ნახ ჯ. ლოლებაც

— ახლავე არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

— არ გადასავარავო ჩემს საცოლეს? — ჰკითხა ერთმა ნაცნობმა ვაჩიმს.

</

გიში მაღლა აკოდა

193 68

— მოვკვდები და ჯეს პრ შევდგამ დაბალჭირ —
იან ბინაში!

— შენთვის სალ მრთი არ არის, დაბალჭირიანი
თუ მაღალჭირიანი იქნება !!

ნახ. 3. პუბლიკისა

— ქალო, თქამიში შენ პრ დაბალი და ამდენი
თქამის ლური კაბა რა ჯედაბად გინდეა?

— საბურავზე გიურა, ფიური! — დაიძანა
ვიდა.

მოტლი უბანი ფეხზე დადგა, ქეჩა თავიდან
ბოლომდე ხალხით გაიტო. ყველას სეირის
ყურება უნდოდა. მალე პოლიციელებიც მოგ-
რიალდნენ, სახანძრო რაზმიც უცემ გამოიძა-
ხეს.

— ჩემო შეიღო, ჩემო საყარალო, ჩემო
ჰქვიარი, ჩამოდი ქვევთ! — ენერებოდა დე-
და გიქს.

— სოფლის თავად თუ არ ამირჩეთ, აქვ-
დან გადმოვარდები! — პასუხისმგებელი იდი.

მეხანძრებმა თადარიცი დაიჭირეს: გიტი
თუ სახურავითან გადმოხტა, უცემ ჰაერში
დაგერაც მოვახდებოთ და ქვევთ დადგი ბა-
და გამალე. ცხრა მეხანძრე ბარი სხვის
სახლის ირგვლივ დაბროდა, რა ვიცით, ვად-
მხტომია სად მოვარიანება.

— ძალან გთხოვ, მთბილო, ჩამოდი
ქვევთ! — იძანდა კომისარი. მის შმაში მუ-
კრაც იგრძნისოდა და მუდანდა.

— სოფლის თავი გამსაცეთ და ჩამოგალ,
არა და თავს მოვიკლავ, ჩამოვარდები! —
იძანდა გიურ.

არც მუკრა შევლოდა საქმეს და არც მუ-
დარა.

— გადაწყდა, სოფლის თავად აგირ-
ჩიეთ! — დაიძანა ვიღებამ.

— ეს როგორ იქნება, გიურ სოფლის თა-
ვად გაგონილა? — ტყუილი! — უპატუა
ვიღებამ.

— ალაპის მაღლმა, მართლაც რომ გაგრა-
დეთ, — დაიძანა გიურ ერთმა ხელჯოხანმა
მოხუცმა.

— არა მჯერა, მექუმრებით.

— კარგი ახლა, ჩამოდი, არ გეხუმრებით.

— არ ჩამოვალ, ზემოდან ქემოთ და ენე-
ბა ენე იოლი კი არ არის. ხომ ხედავთ, რას
შერება ეს ხალხი? ერთხელ ავიდნენ მაღლა
და ახლა არავრით არ ჩამოდიან, ხულ მაღ-
ლა ყოფნა უნდათ.

— ჩამოდი, რაღას უდგახარ!

— არარ მანდა სოფლის თავობა. ქალაქის
მეჯილის წევრად თუ არ ამირჩეთ, თავს
მოვიკლავ, აქვდან გადმოვარდები.

მოხუცები განზე გადგნენ.

— ახლა როგორდა მოვიკეთ?

— შევესრულოთ, რაც სურს.

— გადაწყვიტეთ, მათი: ქალაქის მეჯილ-
ის წევრად აგირჩევთ, ჩამოდი!

— არ ჩამოვალ, ფილი ქალაქის მუნი-
ციპალიტეტის თავმჯდომარედ არ გამხდათ!

— ხედავთ, სანამდე მივიდა? — გაბრაზდა
ახლა ის მოხუცა, — აწი მთავას რაღა ჩამოი-
ვანა?

— რა მოხდება, თავმჯდომარედ რომ
აგირჩით? — იყოსა სახანძრო რაზმის უფ-
როსა, რომელიც კარგად გაოფლილიყო. მე-
რე ტუჩებთან ხელი მიიღო და გიურ ასძახა:

ჩამოდი, მათი, მუნიციპალიტეტის თავმჯდო-
მარედ აგირჩით, ჩამოდი და მოვალეობას
ასრულებას შეუდევი!

გიურმა მუკლის ცეკვა დაიწყო.

— არ ჩამოვალ!

— კი მაგრამ, მეტი რაღა გონდა?

— მინისტრი მინდა.

ქევეთ შევრებილი ხალხი ცოტა ხანს თათ-
ორმდა. ცერე ასეთი გადაწყვეტილება გა-
მოიტანეს:

— იყოს ნება შენი! მინისტრი ხარ, ახლა
მანც ჩამოდი!

— ვერ მოგართვით! რა ხელი მაქეს იმ
ხალხისან, რომელმაც გიურ მინისტრი გახადა.
არ ჩამოვალ!

— ამონდ ცილილოთ. არ ჩამოვალ, მე ძა-
ლოლმდე გაცნობო ამ გიურებს. მინისტრად
კი აირჩიოთ, მაგრამ თავი ისე უნდა მოაჩ-
ვენოთ, თათქოს ჩამოსვალას არა თხოვდეთ, —
თქვა იმ მოხუცმა.

— ვერე არა, არ ჩამოვალ, იმპერატორი
თუ არ გიუნები, ერთ ნაბიჯსაც არ გადმოვდ-
გამ... თავს მოვიკლავ!

— მართლაც გადმოვარდება, — თქვა მო-
ხუცმა.

— ვერე იყოს! — იყვარა ერთხმად ყვე-
ლობ, იმპერატორი ხარ, ჩამოიდა!

— მე უკვე იმპერატორი ვარ? — იყითა
გიურა.

— იმპერატორი ხარ, იმპერატორი! — იყ-
ვირე ერთხმად.

— რახან იმპერატორი ვარ, როცა მომე-
რიანება, მაშინ ჩამოვალ!

— ახალა როგორდა მოვიკეთ? — მიუბ-
რუნდა მეხანძრეთა უფროსი მოხუცს, — ეს
გიურ შევვით არ ჩამოვალ.

— ჩამოვა.

— როგორ?

— მაცლეთ და ახლავე ჩამოიყვანა...
ყველა დაინტერესდა, როგორ ჩამოიყვანდა
მოხუცი გიეს...

— ჩემო დიდო იმპერატორი! — ასძახა
მოხუცები გიუს, — იქნებ, თქვენმა უასტიცე-
მეუღლებობამ მექენეს სართულშე ჩამოსელა ინ-
ტენს?

გიურა თავი მოისერიოზულა.

— საიმოვნებით.

გიურ ჩამოსასლელისკენ გაემართა, კაბეჭე
დაეშე. მექენეს სართულის ფანჯრიდან ხალხს
გადმოხდედა.

— თქვენი ბრწყანალებავ, ჩენინ იმპერა-
ტორი, იქნებ მექანე სართულშე ჩამობრძანე-
ბა მოხუცადინოთ?

— შეიძლება. — იყო პასუხი.

გიურ მესამე სართულის ფანჯრაში იყვ-
რებოდა. ახლა ისე აღარ ციცვალდა, ისე აღარ
ათავაშებდა მუცელას, როგორც სახუცაზე
ყონისას, ახლა მათკენ თითქოს ნამდვილი
მეუფე მოღილდა.

— თუ თქვენი უასტიცემულებობა პირ-
ელ სართულშე ჩამობრძანდება, ჩენინ სი-
ხარულს საზღვარი არ ენება...

გიურ შეჩაში გამოვიდა. ხალხში ცერენია. მეუფე აირდამორ მოხუცაცეც გაემართა, მიუა-
ღოდა, ხელი მოხვდა, და უთხრა:

— ეს, მოხდეთ! გეტუნბა, ერთ დროს
შენც გიურ იყავი. გიუს ენა გიურ კარგად გე-
ბის, — მერე კომისარს მუცელას, როგორც სახუცაზე
ყონისას, ახლა მათკენ ისამარცხება მეუფე მოღილდა.

— თუ თქვენი უასტიცემულებობა პირ-
ელ სართულშე ჩამობრძანდება, ჩენინ სი-

ხარულს საზღვარი არ ენება...
გიურ შეჩაში გამოვიდა. ხალხში ცერენია. მეუფე აირდამორ მოხუცაცეც გაემართა, მიუა-
ღოდა, ხელი მოხვდა, და უთხრა:

— ეს, მოხდეთ! გეტუნბა, ერთ დროს
შენც გიურ იყავი. გიუს ენა გიურ კარგად გე-
ბის, — მერე კომისარს მუცელას, როგორც სახუცაზე
ყონისას, ახლა მათკენ ისამარცხება მეუფე მოღილდა.

გიუს შასაყანად შევრებილი ცნობისმო-
ვარე ხალხი მოხუცს მიუბრუნდა:

— მამილო, თქვენ როგორდა გააკეთეთ ეს
საქმე?

— ეს, ეს არც ისე იყოსა; ორმოცი წე-
ლი პოლიტიკაში მედგა ფეხი, — მერე ერთი
ძლიერ ამოილებრა და დასძინა, — ახლა რო-
მალი მეტნდეს, მეც აფილოდი მაღლა და მა-
შინ ნახავდით, თუ ვინმე ჩამომიყვანდა.

თურქულიდან თარგმნა
გურამ ჩათიაზვილია.

— ქალის ჰეთავე არასოდეს არ უნდა იაროს კაცება: ცოლუსმოვის რეზ
დამაჯერებინა, ახლა ეს სარეცხი გაუფეხელი დამრჩებოდა. შეხედუ, რა
მავინიერი დარი გამოვიდე?

ნახ. მ. აბაშიძესა

— რა მოუვიდა?

— მგრნი ფეხი მოტყდა და აჩვენდი, ეჩება მეღირსო
თგილისში დაგრუნება!

ტოლნი ვიყავით!

სად მიწა იყო მეტად
უნაყოფო და მწირი,
თავს იწონებდა ქვეყნად
სიმინდის ორი ძირი.
თუმცა შიოდათ, ფეხებს
ენატრებოდათ წყალი,
მაგრამ იტანდნენ ყოველს,
არ იყვნენ ბედზე მწყრალი.
იყვნენ გამძლები ჭირთა,
არ ეცემოდნენ სულით,
რაღაც ცხოვრობდნენ მშვიდად.
შეონდათ ცხოვრება ძმური.
დრო გადის, ერთმა ცისენ
უცებ აჟყარა ტანი.
ხოლო ძმა მისი ისევ
ბოგინობს ცოცხალ-მკვდარი.
დიდს ბედი წყალობს მართლაც,
ოცნებით მზისებრ წასულს.
მაგრამ ძმისათვის ახლა
აღარაუერი არ სურს.
დაბალმა უთხრა: „გული
მტკიცა და დაღდს ვერ ვმალავ,
ის ჩვენს სიყვარული
რად გაქრა ასე ჩქრა?“
დიდს გაეცინა: „იმ დროს
ტოლნი გიყვავთ, მძები.
ახლა ვერ ხდავ, ბრიყვო,
მუხლამდე რომ ვერ მწვდები?“

შალვა შუგლაძე

კავები ასაზები, ქაცრი?

— თამასი! ტაქსი!..

თქვენ წარმოიდგინეთ, გააჩერა,
ჩამსვა.

მ რ ი ც ხ ვ ე ლ ი: მანეთი და ათი
კაპიკი. მ ძ ღ რ ლ ი: სამანეთიანი.
ხურდისთვის ხელი გაშვერილი
დამრჩა. მ ძლოლმა გაუბარსვერ ნი-
კაპი მკერდზე დაბიგინა, ხარის
თვალებით გამბურლა და ჩაბლეჩი-
ლი ხმით მითხრა:

— შენ კარგად იყავი, გიგარო,
და ეგ არაფერი!..

... ხესაათოსთან მივედი. უჩხიე-
ნა, უჩხიენა ჩემს საათს, მერე ახ-
ლის ფული გადამახდევინა და,
მას შემდეგ, სწორ დროს მხე-
ლოდ რადიოთი ვიგებ.

— ეგ არაფერი, შენ იყავი კარ-
გად და საათს მოუკედეს პატრო-
ნი! — მანუგეშა მესაათემ.

... სპეცულანტებ წყვილ ფეხსაც-
მელში იძღვნი გადამახდევინა,
ოთხფეხად გამომიყვანა, თან მო-
ყოლა:

— შენ იყავი კარგად და ეგ
არაფერი!

... რასთორანზი კვერცხში წი-
წილის ფასი გამომართვეს, წიწი-
ლში — ქათმის, ქათმში — ინდა-
ურის... სული რომ მოვიბრუნე და
გაღმობრუნებული ჭიბეგმი ჩავი-
ბრუნე, ოფიციანტმა მითხრა:

— ეგ არაფერი, ჩვენი ძმა, შენ
იყავი კარგად!..

... პათიაგზი: „ეგ არაფერი,
შენ კარგად იყავი და წამალი რად
გინდა!“

... მაღაზიაში: „შენ კარგად
იყავი!..“

მე კარგად ვარ, მაგრამ ეგ არა-
ფერი, თქვენ როგორ გიყითხოთ?

თავაზ სალუკვაძე

მთავარი
რედაქტორი
ნოდარ ღუმბაძე

სარედაქციო
კოლეგია:
ზ. ბოლქვაძე
(პ/მგ, მდივანი),
ს. კლდიაზვილი
ნ. გალაზონია,
გ. ნიუნიანიძე,
(გოავ. რედ.
მოაღგილი),
ნ. შველაძე,
ო. ჩელიძე.

სატირისა და იუვორის
ურნალი „ნიაზი“.

ვაკლის, რუსთავის პროსეკტი № 42.

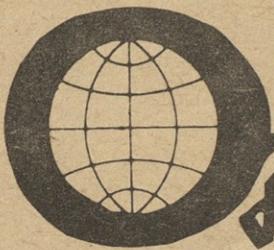
ნიაზი

ჭულ. 99-76-69, 93-10-78

თბილისი, სატირიკული კოლეგია
თბილისი, რუსთავის პროსეკტი № 42.
სატირიკული კოლეგია
თბილისი, რუსთავის პროსეკტი № 42.

თბილისი, სატირიკული კოლეგია
თბილისი, რუსთავის პროსეკტი № 42.

209
5.IV.68

ჭავეოუნი

სუსტუმციელ

— ეპონომიური სიძნელეების მოსაგვარებლად ინგლისისთვი-
კელაზე უკეთესი გამოსავალია... ამერიკასთან 51-ე შტატიდ შეე-
თხა, — განაცხადა ლონდონის კომერციული ბანკის — „მორგან
გრენჯელის“ დირექტორმა სურ ჭონ სტივენსონმა ამერიკელი ბიზ-
ნესმენების პატივსაცემად გაშართულ სადილზე ქალაქ სოლტ-ლეი-
სიტში.

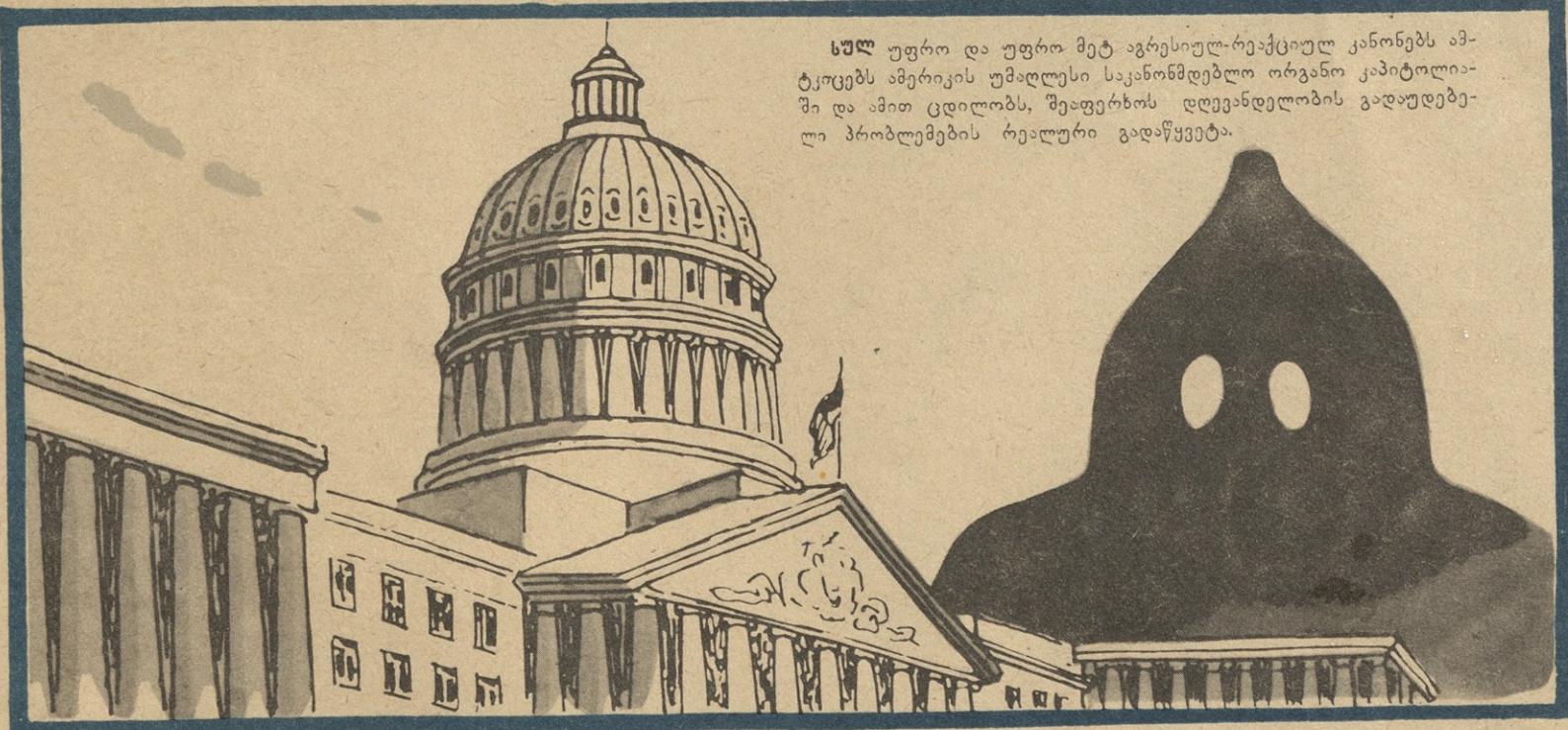

ამერიკული ღრმულის ინგლისური ვარიანტი

მიუხედავად მსოფლიოს უმეტესი ქვეყნების კანონით 1968 წელი
თბოვნისა — გაიყვანოს ისრაელმა ოკუპირებული არაბული ჰაიდარ
პიდან ჯარები, ისრაელი, ამერიკის შეერთებული შტატების აშენის
პხარდაჭერით, განაგრძობს თავის უკანონო საქმიანობას.

შემ უფრო და უფრო მეტ აგრესიულ-რეაქციულ კანონებს ამ-
ტკცებს ამერიკის უმაღლესი საკონსილებლო ორგანო კაპიტოლია-
ში და ამით ცდილობს, შეცემას დღვევადელობის გადაუდებე-
ლი პრობლემების რეალური გადაწყვეტა.

კაპიტოლიის თანამედროვე ჩრდილი